

مؤسسه کارآفرینان و نوابغ سعیدی
Saeedi Foundation for Elite Entrepreneurs
(SaFEE)

دو نایقینی بزرگی که آینده مان را می سازد.

اغلب پیش بینی های آینده - از جمله پیش بینی های متخصصان - معمولاً غلط اند.

نویسنده: اولیور ووفری

مؤسسه کارآفرینان و نوابغ سعیدی
Saeedi Foundation for Elite Entrepreneurs
(SaFEE)

این مقاله ترجمه‌ای است از

<https://www.weforum.org/agenda/2018/06/two-big-uncertainties-shaping-future/>

نویسنده: اولیور ووفری

ترجمه محمدرضا بهاری

تاریخ انتشار: ۱۳۹۷/۴/۱۰

درباره نویسنده: سرپرست پروژه، دانش شبکه‌ها و تجزیه و تحلیل، عضو انجمن جهانی اقتصاد ژنو

درباره مقالات وبگاه مؤسسه کارآفرینان و نوابغ سعیدی

نوآوری و کارآفرینی و حمایت از نخبگان و صاحبان فکرهای بکر در تحقق بخشیدن به ایده‌های ارزشمند آنان - که مأموریت اصلی «مؤسسه» است - خواه ناخواه به عرصه‌هایی مثل مدیریت کسب و کار وصل می‌شود. مطالعه برای رسیدن به این اهداف مستلزم آشنایی هر چه بیشتر با مفاهیم مرتبطی مثل رقابت، کارآیی، راهبرد، مسئولیت، مخاطره، و بهره‌وری است.

به همین منظور است که ما مقالاتی اعم از تحلیلی یا کاربردی، از منابع معتبر، در این وبگاه می‌آوریم تا چکیده تجارب صاحب نظران و دست‌اندرکاران این امور را در اختیار مخاطبان علاقه‌مند قرار بگیرد.

در آینده منتظر دریافت مقالات مناسب - تألیف یا ترجمه - از مخاطبانمان خواهیم بود.

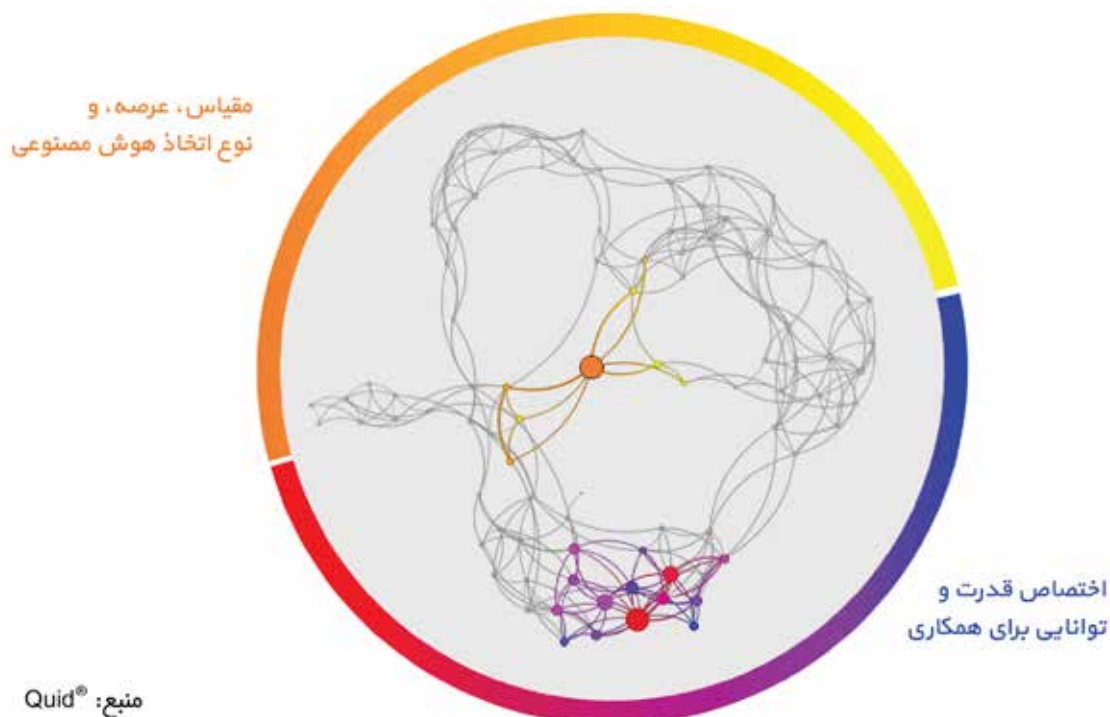
دو نایقینی بزرگی که آینده‌مان را می‌سازد ● ۳ ●

وقتی به آینده فکر می‌کنیم، بیشترمان سعی می‌کنیم آن را با برونیایی گسترده و وسیعی از فرض‌هایی که از امروز داریم پیش‌بینی کنیم. اما بیشتر این پیش‌بینی‌ها معمولاً غلط‌اند. از مُد افتادن اتومبیل به عنوان وسیله سرگرمی در ۱۲۸۲/۱۹۰۳ گرفته تا مقاله ۱۳۵۶/۱۹۷۷ که پرسیده بود اصلاً چه لزومی دارد که هر کس در خانه‌اش کامپیوتری داشته باشد.

قرائن بی‌ثباتی، نایقینی، پیچیدگی و ابهام شدید فقط احتمال اشتباه را بیشتر می‌کند.

ما با استفاده از مفهوم نایقینی بحرانی، راه دیگری برای بررسی آینده پیشنهاد می‌کنیم. در این صورت می‌توانیم چند آینده معقول در نظر بگیریم و در مقابل مشکلاتی که پیش می‌آیند انعطاف‌پذیر باشیم. به این ترتیب، مخاطره‌نقاط کور و غافلگیری‌های نامطلوب کاهش می‌یابد. همچنین ممکن است این کار در تشخیص راه‌های شکل‌دهی فعال به آینده‌مان کمک کند.

ما نتایج یک فراخوان برای نایقینی‌های بحرانی را گردآوری کرده‌ایم. بیش از نود پاسخ و مقاله را که اعضای شبکه متخصصان‌مان به اشتراک گذاشته بودند، با استفاده از نرم‌افزار متن-پایه تحلیل کردیم. بسیاری نقش‌ها و خصوصیات مشترک شناسایی شد. دو ایده بسیار با اهمیت را در زیر بررسی کرده‌ایم.

این منظر شبکه‌درون‌داده‌هایی است که از زیر مجموعه‌های «شبکه تخصصی گفت و گوهای اقتصاد جهانی» واصل شده است. هر تک سهمی معرف یک نقطه است، اما دو ناحیه موضوعی مهم‌ترین بخش‌ها هستند.

مقیاس، عرصه، و نوع اتخاذ هوش مصنوعی

هوش مصنوعی (AI) همچنان یک قابلیت علمی در حال توسعه است. قطعی نیست که AI تا چه اندازه ممکن است بر جامعه حکمفرما شود، و به گفته مارک اسپوزیتو، عضو «مدرسه کسب و کار جاج» در کمبریج، معلوم نیست که این قابلیت از آن چه کسی خواهد بود.

دیوید لی، مؤسس «آزمایشگاه آزاد نوآوری شنزن» می‌گوید که بحث‌های جاری در مورد AI نوعاً متمرکز است بر اینکه چگونه AI به سازمان‌های بزرگ قوت می‌بخشد، و هم‌زمان تعداد زیادی از کارکنان را از شغل‌شان محروم می‌کند. اما اغلب در این گفتگوها قابلیت AI در تقویت گروه‌های کوچک‌تر یا اخلاص‌گری که هنوز ظهور نکرده‌اند نادیده گرفته می‌شود.

آیا اینها را خوانده‌اید؟

- چیزی هست که روبات‌ها نمی‌توانند به خوبی آدم‌ها انجامش بدهند: چیدن توت فرنگی.
<https://www.weforum.org/agenda/2018/04/robots-can-t-pick-strawberries-as-well-as-humans-yet>
 - واقعیت برملا شده: پنج خیال باطل درباره آینده کار.
<https://www.weforum.org/agenda/2018/06/two-big-uncertainties-shaping-future/>
 - اینها ضد آینده‌ترین شهرهای جهان هستند.
<https://www.weforum.org/agenda/2018/06/worlds-most-future-proof-cities-ill>
 - همچنان که ماشین‌ها باهوش‌تر از خودمان می‌شوند، شغل‌ها و وظایفی را که به لحاظ تاریخی به عهده‌شان بوده است در اختیار می‌گیرند. ما برای تصمیم‌گیری، روز به روز بیشتر به آنها متکی می‌شویم. دیاچسلاو پولونسکی، پژوهشگر مؤسسه اینترنت در آکسفورد می‌نویسد: اصلاً روشن نیست که به آنها اعتماد خواهیم کرد یا نه.
- نایقینی AI در ضمن گویای ظهور چین در مقام راهبر این عرصه است. بنا به گزارش ۲۰۱۸ «ژنوم فعالیت‌های نوپا» چین در سال ۲۰۱۷ چهار برابر ایالات متحده اختراعات مربوط به هوش مصنوعی ثبت کرده است. دیگران هم اهمیت زیست بوم‌هایی را که در اطراف AI پدیدار می‌شوند ذکر کرده‌اند. این زیست بوم‌ها ممکن است، بسته به بافت، بسیار متفاوت باشند و امکان دارد کاربردها و پیامدهای متفاوت خودشان را داشته باشند.

اختصاص قدرت و قابلیت همکاری

هیلاری رادکلیف، از مدیران «سوسایتهی اینساید» می‌گوید: بعد از جنگ جهانی دوم، ما از «سوژه» به «مصرف‌کننده» تبدیل شده‌ایم. حالا به نظر می‌رسد که داریم از «مصرف‌کننده» به «شهروند» بدل می‌شویم. نقش مردم در شکل‌دهی به جامعه هر چه فعال‌تر می‌شود. رمز این امر در گفت و گوی سالم است، و در میزان شنیده شدن صدای مردم و به حساب آوردن آنها توسط سازمان‌هایی که به توسعه و کاربست فناوری‌ها می‌پردازند.

به گفته آندره باندلی، مدیر اجرایی ساینس گالری اینترنت‌نشال، سازمان‌ها و مؤسساتی که از قدیم به ما اجازه اظهار نظر داده‌اند، خودشان هم با نایقینی روبرو هستند. کارآیی دموکراسی زیر سؤال است. مردم به خصوص جوان‌ها، با جمعیت فزاینده، اعتمادشان به نظام‌های دموکراتیک را از دست داده‌اند. هفتاد درصد از آمریکایی‌هایی که قبل از جنگ دوم به دنیا آمده‌اند می‌گویند که زندگی کردن در دموکراسی «ضرورت» است، در صورتی که فقط سی درصد از مردم چین چنین بختی دارند. این الگو در دموکراسی‌های دیرپا یافت می‌شود - از جمله در بریتانیای کبیر، هلند، سوئد، استرالیا، و نیوزیلند. نیاز مبرمی به اصلاحات و تکامل نظام‌های دموکراتیک هست. اینکه موفق می‌شویم یا نه، و یا نظام‌های دیگری بر پا می‌کنیم، در آینده معلوم خواهد شد. کلی‌تر گفته باشیم، با در نظر گرفتن نقش شهروندان، نایقینی اصلی این است که آیا خواهیم توانست، برای نیل به پایداری بیشتر، به صورت گروهی کار کنیم یا نه. این به معنای توسعه منظر مشترکی است که می‌توان

● ۵ ● دو نایقینی بزرگی که آینده‌مان را می‌سازد

از بخش‌های مختلف جامعه و جغرافیای جهانی به آن نگریت. دیوید بری، مدیر اجرایی اینترنت مردم-محور می‌گوید که معلوم نیست SDG ها همین باشند یا خیر.

و بالاخره

این نایقینی‌ها در چه جهت‌هایی پیش خواهد رفت؟ پیامدشان برای مردم چه خواهد بود؟ برای سازمان‌ها و منطقه‌ها و کل دنیا چطور؟ کشف و بررسی این مسیرهای بدیل نه فقط ما را آماده‌تر و انعطاف‌پذیرتر خواهد کرد، بلکه فرصت‌هایی برای شکل‌دهی به این موفقیت‌ها در آینده‌ای که در نظر داریم پدید خواهد آورد.

